

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Commissarius Cruciatæ

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Cœci debili-
gantur à re-
citatione di-
vini officii.

9. Probabile est secundum Pellizzarium, cœcos deobligari à recitatione divini officii, etsi memoriter sciant Psalmos, nec teneri admittere socium, quamvis ultro se offerat ad recitandum, licet solicus fuerit uti socio in recitatione, quia facultas recitandi cum socio est privilegium, quo quis liberè potest non uti. Vide plura *ibi* part. 19. tractat. 9. resolutione 29.

COMMISSARIJ.

Commissarii
agētes simul
negotia mul-
torum, non
possunt inte-
gram à sin-
gulis mercede
accipere.

1. Commissarii, eodem tempore, & loco multorum negotia efficiētes, ex doctrina *essu lib. 2. cap. 24. dub. 5. num. 28.* possunt integrum à singulis salarium exigere: nam æquè utiliter negotia multorum simul agunt, ac si agerent seorsum: sed tenendum cur. Hevia in *labyrintho lib. 2. cap. 2. num. 10.* sumere solum posse à singulis ratam: quia ubi quis operam suam vendidit uni, tunc ex iustitia debetur illi, & non potest alteri vendi. Cæterum, quidquid sit in aliis Regnis, in Regno Siciliae opinio Lessii, non potest practicari ex legibus municipalibus. *part. 3. tractat. 15. resolut. 76.*

Præsertim
in Regno Si-
ciliae.

COMMISSARIUS CRUCIATÆ

Vide etiam Oratorium.

Commissarius
Cruciatæ pos-
test dispensare
in omnibus
irregularita-
tibus, passim
exceptis.
Itaque pos-
test in irre-
gularitate
proveniente
ex delicto,
quamvis pu-
blico. Ex ho-
micidio casu-
ali.

1. Commissarius Cruciatæ dispensare potest super quacunq̃ irregularitate, excepta illa, quæ oritur ex homicidio voluntario: simonia, apostasia à fide, hæresi, aut mala Ordinum susceptione. *part. 1. tr. 11. resolut. 110. & 115. §. Igitur.*
2. Itaque potest dispensare super irregularitate proveniente ex delicto etiam publico, quia hoc non excipitur. Ita Villalobos *tom. 1. tr. 27. claus. 13. nu. 6. part. 1. tract. 11. resolut. 111.* Item in irregularitate homicidii casualis, & injustæ mutilationis. Ita Rodriguez *ad §. 13. num. 2. part. 1. tr. 11. resolut. 112.*

Aut muti-
latione.

3. Irregularitas ex hæresi non est dispensabilis per Commissarium Crucia-

ta *part. 1. tr. 11. resolut. 114.* Nec irregularitas simonia. *Ibid. resolut. 113.* nec irregularitas ex mala Ordinum susceptione proveniens. *part. 1. tract. 11. resolut. 115.* quæ quando incurritur. Vide *verb. Irregularitas, à num. 29.* Potest tamen secundum Villalobos *tom. 1. tr. 27. claus. 13. n. 8.* dispensare in irregularitate bigamiæ similitudinariæ, & ejus quæ oritur ex delicto; non autem interpretativæ. *ibid. §. ita.*

Minimè ve-
rò ex simo-
nia.

Aut hæresi.
Nec ex mala
Ordinum sus-
ceptione.
Potest tamen
secundum ali-
quos in biga-
mia simili-
tudinaria,
& ex deli-
cto.

4. Commissarius Cruciatæ potest in foro conscientie dispensare in affirmate consurgente ex copula fornicaria in primo, & secundo gradu, (tam in linea transversali, quam recta *part. 1. tract. 11. resolut. 117.*) Dummodo matrimonium cum illo impedimento occulto jam sit contractum bona fide saltem alterius (cui nullitas postea declaratur saltem in genere, non autem causa, ut videtur scandalosa. *Ibid. resolut. 116.* in fine, & 119.) Et hæc omnia habentur in concessione Pontificis facta dicto Commissario. Ita Sanchez *de matrimon. tom. 3. l. 8. disp. 6. num. 23. & disput. 3. num. 2. ibid. resolut. 116.* Occultum verò dicitur impedimentum in casu nostro, non quod non potest probari, ut sentit Grassius *tom. 2. caus. 2. num. 20.* sed eo modo, quo occultum accipitur in Tridentino *sess. 24. cap. 6.* quando concedit facultatem Episcopis dispensandi in irregularitatibus provenientibus ex delicto occulto, quod scilicet non est publicum, quamvis notum aliquibus. Ita Sanchez *tom. 3. lib. 7. disp. 3. num. 26. part. 1. tractat. 11. resolut. 118.* Adverte autem, quod si denuntiationes culpabiliter essent ommissæ, etiam matrimonium contractum esset coram Parocho & testibus, non posset Commissarius dispensare. Ita Villalobos *tom. 1. tract. 27. claus. 13. n. 14. ibid. resolut. 117. §. Notandum.*

Commissarius
Cruciatæ pos-
test dispensare
in matrimo-
nio contracto
cum in-
pedimento
affinitatis.

Concurrentibus
certis
circumstan-
tiis.

Nisi denun-
tiationes es-
sent culpabi-
liter ommissæ.

5. Commissarius Cruciatæ, stantibus verbis positis in Bulla Latina non potest aliquid recipere pro revalidatione, seu publicatione Indulgentiarum, quæ absque ejus licentia publicari non possunt; neque pro jure laboris. Et in quodam confesso Doctorum hic Panormi, de mandato Eminentissimi Cardinalis ab

Appropria-
tione
Indulgentiarum
nihil
potest accipi
per.

Auria

Auria congregato determinatum fuit, neque Notarium Cruciatæ pro jure laboris potuisse accipere aliquid pro dicta licentia; quia in omnibus Episcopatibus saltem Italiae dictæ licentiæ, licet præbeantur in scriptis præbemus gratis. Et ratio est; quia in Bulla SS. D. N. Urbani annullantur Indulgentiæ, si pro earum publicatione aliquid etiam a sponte danti bus sumatur, & pro expeditione dictarum Bullarum Pontifex non vult ut aliquid accipiat, nec jure laboris: & idem in fine apponuntur hæc verba, *Gratis pro Deo etiam scriptura*, & Tridentinum *sess. 21. cap. 9* prohibet Canonicis elemosinam, quærentibus pro certis Indulgentiis, aliquid accipere jure laboris. Ita Duvalius *in part. 2. de ind. quest. un. artic. 8.* quem vide. Neque dicas, quod mandatum de non accipiendo stipendio labori sit directum tantum Commissario. Nam Tridentinum *sess. 21. cap. 1.* solis Episcopis loquitur, dum mandat concedere approbationes Confessariis gratis: & tamen Eminentissimi ejus interpretes declaraverunt, in dicto decreto includi etiam Cancellarios accipientes aliquid pro jure laboris. Vide *verb. Simonia, nu. 9. part. 5. tract. 13. resol. 71. §. Unde ex supradicta.*

COMMUNIONIS

Necessitas.

Eucharistia non est homini necessaria nisi in necessitate mediæ.

1. Sacra Communio non est homini necessaria necessitate mediæ; non enim est mediæ necessarium salutis, nec in re, nec in . . . Et ratio est, quia ad acquirendam gloriam satis est decedere in gratia, quæ confertur per pœnitentiam, & alia Sacramenta; perseverantia autem in illa est donum Dei specialissimum distinctum à gratia Sacramentali hujus Sacramenti, quamvis hæc illi valde conferat. Unde Tridentinum *sess. 7. can. 4. & sess. 14. c. 3.* dicens, Baptismū pro omnibus, & Pœnitentiam pro adultis: post peccatū mortale esse necessaria ad salutem, de Eucharistia id non docet. Ita Villalobos *tom. 1. tract. 7. diff. 34. n. 2. & 3.*

& alii contra Becanum *de sacramen. cap. 15. qu. 7.* ex quibus inferitur, quod si non adesset præceptum sumendi Eucharistiam, posset homo salvari absque illa, & illius voto *part. 5. tract. 13. resol. 28. † & part. 2. tract. 6. resol. 95.* hanc opinionem vocavit probabilem.

2. Est autem primo necessaria necessitate præcepti Ecclesiastici lati in cap. *omnis utriusque sexus, de pœn. & remiss.* quod obligat omnes adultos, saltem post pubertatem singulis annis in Paschate sub pœna peccati mortalis. Nomine Paschæ intellige totum tempus: intra Dominicam Palmarum, & Dominicam in Albis inclusum, & in certis locis pauld amplius. †

3. Circa quod præceptum adverte primo, quod Sancius *select. disp. 26.* docuit, illo ligari pueros eo ipso, quod ad Confessionem tenentur, nam in cit. cap. omnis, utrumque præceptum imponitur absque ulla distinctione, nec minor discursus ad Confessionem, quam ad Communionem requiritur: imò major, cum distinguere oporteat culpas, præcepta, &c. Ex quibus inferitur, quod parentes puerorum, & Confessarii non sistentes tales pueros communicare statim, ac eos peccare cognoscunt, per se loquendo peccate; excusari tamen; quia sequuntur opinionem contrariam. Advertit autem pueros non communicantes non subiacere excommunicationi, aliisve pœnis canonicis. Hæc opinio est probabilis, eamque docet Palaus *tom. 1. tract. 3. disput. 1. punct. 24. §. 2. num. 7.* Sed ipse contrariam teneo cum Vasquez *in 3. part. tom. 3. disput. 214. cap. 4. n. 38.* & aliis: quia plus discretionis requirit Communio, quam Confessio. Unde ait Conradus *part. 1. quest. 54. in fine*, puerum non teneri communicare ante duodecim annos, *part. 3. tract. 6. resol. 70. & Add. 2. resol. 19. & part. 5. tractat. 14. resol. 50. vers. Qui postea.*

4. At quid dicendum de semifatuis (fatuis enim, neque Doctores, neque usus Ecclesiæ extra mortis articulum Communionem permittunt) *part. 2. tract. 14. resol. 79. & part. 5. tract. 3. resol. 46. in fine. §. 1. ac*

Sed necessaria primo necessitate præcepti Ecclesiastici quotannu in Paschate.

Quod probabilis est obligare omnes pueros.

Sed contrarium probabilem.

Obligat verò semifatuis.